

Козырев Е. В., асп.,
Институт филологии КНУ имени Тараса Шевченко, г. Киев

СЛОЖНЫЕ СЛУЧАИ ПЕРЕВОДА БИБЛЕЙСКИХ МЕТАФОР НА ЯПОНСКИЙ ЯЗЫК

В статье рассматривается специфика и основные трудности перевода метафор, встречающихся в тексте Библии, а также анализируются способы их разрешения в японоязычных переводах различных христианских конфессий. Определено влияние библейской метафоры на современную японскую фразеологию.

Ключевые слова: Библия, метафора, японский язык, перевод, религиозная коммуникация.

E. Kozryiev, PhD Student
Taras Shevchenko National University of Kyiv

This article deals with the peculiarities and major difficulties in translating the metaphors present in the text of the Bible and represents the main methods of their solving used in Japanese translations of various Christian confessions. In addition, the article defines the influence the Biblical metaphor had upon modern Japanese phraseology.

Keywords: the Bible, metaphor, Japanese language, translation, religious communication.

УДК 811.521'38

Комісаров К. Ю., к. філол. н., доц.,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ

ГОЛОВНІ СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНИХ ЯПОНСЬКИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ

Розглянуто шляхи мовної реалізації характерних екстралінгвістичних ознак наукової інформації, а саме: логічної зв'язності, узагальненості, стислості, точності, беземоційності. Детально проаналізовано та проілюстровано прикладами головні особливості вживання складнопідрядних речень у текстах науково-технічного стилю сучасної японської мови. Аргументовано актуальність урахування стильових особливостей японських науково-технічних текстів у процесі перекладу.

Ключові слова: науково-технічний текст, стиль мови, екстралінгвістична ознака, умовні конструкції, інформативний переклад, зіставний аналіз.

Актуальність цієї розвідки зумовлена передусім тим фактом, що перекладачів японських науково-технічних текстів наразі в Україні майже не готують. Так,

зокрема, А. Р. Медведів констатує, що мовно-літературні зв'язки України з Японією на сьогоднішній день обмежуються художньою та навчальною літературою і майже ніяк не пов'язані з літературою науково-технічною, яка, поза сумнівом, в останні десятиліття є не менш цікавою й актуальною для українських науковців та інженерів, ніж європейська та американська [4, с.8]. Технічні ж фахівці у більшості випадків не володіють ані достатніми знаннями з японської мови, ані перекладацькими навичками. Отже, японські науково-технічні тексти потребують сьогодні масштабного наукового опрацювання, результати якого будуть повсякчас враховуватися у перекладацькій діяльності. У зв'язку з цим і постала потреба виявити головні стильові особливості таких текстів і показати механізм їх урахування при перекладі.

Говорячи про стильові ознаки науково-технічних текстів, слід насамперед згадати, що стиль мови регламентується екстралінгвістичними і лінгвістичними чинниками, а наукова мова призначена для адекватної передачі наукової інформації. Її характерними екстралінгвістичними ознаками є логічна зв'язність, узагальненість, стислість, точність, відсутність емоційності [2, с.7]. Розглянемо кожен із зазначених ознак докладніше.

Логічна зв'язність підкреслюється спеціальними засобами і досягається шляхом ретельного відбору лексичних одиниць, використання речень відповідних типів, застосування виразної можливості порядку слів тощо. У якості спеціальних засобів зв'язку в японському простому реченні використовуються відмінкові показники (格助詞) і післяйменники (後置詞), які виражають відношення між присудком та іншими членами речення, а у складному реченні – сполучники (接続詞) та форми інфінітивного присудка, що уточнюють відношення між частинами складного речення. Між реченнями вживаються сполучники, сполучні та вступні слова, що виражають відповідні логічні відношення.

Логічність викладу забезпечується на синтаксичному рівні, зокрема, використанням чималої кількості підрядних означальних речень (присубстантивні, 連体修飾, та приакцидентні, 連用修飾, означення), субстантивованих конструкцій, стійких граматичних сполучень тощо.

Взагалі, оскільки у науковому викладі інформації дуже помітним є відокремлення головного від другорядного, то найзручнішим способом вираження думки вважається використання складнопідрядних речень, в яких смислові відношення між предикативними частинами виразити набагато легше, ніж у складносурядних.

За нашими підрахунками, у текстах науково-технічного стилю сучасної японської мови приблизно вісімдесят відсотків усіх речень становлять саме складнопідрядні, і це переважно умовні конструкції (条件表現). Вони допомагають оформити складні логіко-поняттєві зв'язки. Науковий виклад матеріалу потребує виявлення причинно-наслідкових зв'язків та обумовленості явищ для аргументації думки автора. Саме це певною мірою пояснює той факт, що в опрацьованих науково-технічних матеріалах виявляються умовні конструкції практично всіх типів, які можна виділити за логіко-граматичним принципом. Зустрічаються навіть багатокomпонентні речення з декількома умовними формами, наприклад:

これは単文レベルでは非文にならなくても、複文になると主節と従節の視点の一貫性を欠くことになり、よりいっそう母語話者(NS)に不自然さを感じさせたり、さらに、そこに主語省略が加わると「ねじれ文」となり聞き手に誤解を与えたりすることになる。[9, c.104]

Можливо, на рівні простого речення це не спричинить зрушення, однак, якщо говорити про складне речення, то це може призвести до втрати єдності точки зору у змісті головної та підрядної частин, і носії мови (NS) відчують неприродність вислову; якщо ж до цього додати ще й опускання підмета, речення зазнає «викривлення», і співрозмовник може невірно вас зрозуміти.

У якості засобу зв'язку предикативних частин кондиційних речень у науковому стилі мовлення часто використовується сполучник *と*. І це не є випадковістю, оскільки цей сполучник має властивість виражати досить сильну обумовленість реалізації змісту головної частини реалізацією змісту підрядної. Найчастіше його можна зустріти у реченнях, якими мовець описує принцип роботи машин чи механізмів, фізіологію живих організмів, природні явища тощо.

しかし、すべてのブロックにフィルタを採用されると、
逆に帯域制限した画像しか得られなくなる。[10, c.91]

Однак, якщо у всіх блоках застосувати фільтри, то, навпаки, можна буде отримати лише зображення, обмежене смугою.

Наступними за частотністю використання в науково-технічних текстах сучасної японської мови є конструкції з формою *ば*. Однак слід зазначити, що здебільшого такі речення можна зустріти, насамперед, у науково-популярних текстах, де наявна певна установка на адресата:

心理学の用語で言えば、この傾向は「認知的強調」と呼ばれますが、この「認知的強調」の特にめざましい例が「理想化」という名で呼ばれているものです。[11, c.209]

Якщо висловлюватися психологічними термінами, то ця тенденція називається «свідоме підсилення», однак найбільш вражаючим прикладом цього «свідомого підсилення» є явище, яке має назву «ідеалізація».

Спостереження свідчать, що у науково-технічних текстах досить рідко зустрічається умовна форма *たら*. Вірогідно, це пояснюється, передусім, її побутово-розмовним забарвленням, невисоким ступенем обумовленості між предикативними частинами, які вона з'єднує.

Причинно-наслідкові конструкції у текстах наукового стилю представлені здебільшого формою *ので* і, меншою мірою, серединною формою (*て*).

顆粒球と単球には食作用があり、体内に侵入した細菌などをとり込むので、細菌感染があると増加する。[7, c.20]

Оскільки гранулоцити та моноцити мають поглинальний ефект, і поглинають мікроби, які потрапили до організму, їх кількість збільшується, якщо відбувається зараження мікробами.

これら、フレーム間／内、動き補償オン／オフなどのマクロブロック属性情報は、サイド情報として送られるので、フィルタオン／オフ選択の基準は設計の自由にまかせられている。[10, c. 91]

Оскільки інформація макроблоків, така як включення та виключення рухової компенсації, надсилається у середині кадру або між кадрами в якості бокової інформації, вибір стандарту включення та виключення фільтрів залишається на розсуд розробника.

Цікавим є факт, що, скажімо, у розмовному стилі форма *の* використовується, переважно, у випадках, коли має місце чітка установка на адресата інформації з урахуванням його соціального чи вікового статусу, а також ситуації:

頭痛がひどいので、早退してもいいでしょうか。

У мене сильний головний біль. Чи не дозволите піти раніше?

Існує також думка, що *の* порівняно, наприклад, з *たら* має властивість пом'якшувати висловлювання, полегшувати його сприйняття співрозмовником та певним чином регулювати взаємини комунікантів. Якщо ж говорити про науково-технічні тексти, то згадані стилістичні можливості у цьому випадку навряд чи реалізуються. Науковий виклад інформації використовує цей формальний засіб для передачі стійкого причинно-наслідкового зв'язку. При цьому оцінний та емоційний мікрокомпоненти значення майже не виявляються.

Що стосується допустових конструкцій у текстах науково-технічного стилю, то в переважній більшості це речення з формою *ても* між предикативними частинами.

テレビジョン方式が異なっても直接接続できる機能を持たせる。[10, c.85]

Тут передбачено функцію, яка робить можливим безпосереднє підключення, навіть якщо телевізійний стандарт відрізняється.

たとえわずかな誤差であっても、符号化のたび発生する誤差は、フレームメモリの中に蓄積され、ついには目に付く雑音となってしまう。[10, c.89]

Незважаючи на те, що це незначна розбіжність, та розбіжність, яка буде виникати під час кожного кодування, зберігатиметься у кадровій пам'яті і в результаті перетвориться на помітний шум.

Якщо говорити про протиставні форми, то їх у текстах науково-технічного стилю зустрічається здебільшого дві: *が* та *但し*. Японська форма *が* є досить частотною для цього стильового різновиду (іноді вона зустрічається до 10-15 разів на одній стандартній сторінці) і широко використовується в текстах різної тематики,

що робить її зручним перекладацьким відповідником до багатьох протиставних форм в інших мовах.

これらの血球は骨髄でつくられるが、リンパ球は主に
リンパ節・胸腺・脾臓でつくられている。[7, c.20]

Ці кров'яні тіลця утворюються у кістковому мозку, а лімфоцити утворюються переважно в лімфатичних вузлах, у тимусі та в селезінці.

但し – це сполучне слово, яке завжди стоїть на початку речення і зв'язує це речення із попереднім за аналогією до того, як сполучники підрядності зв'язують частини складно-підрядного речення. Воно відрізняється від сполучника *が* тим, що вживається переважно у письмовому варіанті мовлення і майже ніколи не використовується у розмовному стилі. Окрім того, порівняно з *が*, парадигма значень *但し* не така розгалужена, і це знаходить своє відображення у функції цього сполучного слова – воно чітко сигналізує про те, що зараз буде висловлено уточнення чи обмеження щодо змісту попереднього речення, щось буде протиставлятися тому, про що говорилося. *が* ж, передусім, слугує для того, щоб адресат повідомлення зробив паузу між логічно закінченими відрізками інформації. І тільки після цього у реципієнта відбувається розкриття та інтерпретація протиставних відношень між предикативними частинами сприйнятого речення:

……習得状況がよい。ただし、今後「てもらう」「てくれる」
別の習得状況を調べる必要がある。[9, c.107]

...умови для засвоєння є сприятливими. Однак, згодом виникає потреба пошуку умов засвоєння окремо конструкції «те морау» та «те куреру».

双方とも静止画像もしくは対話形グラフィックス (interactive graphics: カメラの前で図を描きながら説明するなど) も可能とする。ただし、高解像度画像 (CCIR 601等) の転送は別アルゴリズムによる。[10, c. 84]

В обох випадках передбачена можливість використовувати статичне зображення або інтерактивну графіку (intractive graphics: наприклад, робити пояснення, малюючи схему перед камерою). Проте, передавання зображення з великою кількістю пікселів (CCIR 601 тощо) відбувається за іншим алгоритмом.

І тут варто ще раз пригадати, що таке науково-технічний текст у принципі. Це, за словами Ю. В. Пиввуєвої та К. В. Двойніної, «чітка інформація, що призначена для використання у чітко визначеній галузі й має визначений смисл» [5, c.172]. А отже, робота з науково-технічними текстами має проводитися за установленими для неї правилами, які суттєво відрізняються від правил роботи з художніми текстами, адже, як уже зазначалося, текстам науково-технічного стилю притаманна відсутність емоційності. У свою чергу, «відсутність емоційності як стильової риси, передбачає безособовість викладу, відсутність займенників першої та другої особи однини, а також суб'єктивно-оцінних прикметників, переважаюче використання пасивних та дієприкметникових дієслівних форм» [4, c.11].

Як відомо, японська мова належить до мов типу S–O–P (суб'єкт – об'єкт – предикат), що отримує вираження у фіксованому порядку слів: підмет, додаток, присудок, причому підмет переуде присудкові. Обставини місця і часу, здебільшого, знаходять своє вираження на початку речення. Такий прийом, як інверсія (і, тим паче, парцеляція) у науково-технічному тексті не є припустимим.

Як констатує, зокрема, Н. В. Кутаф'єва, точність і простота викладу досягається також за рахунок фіксованої довжини речень і абзаців, співвідношення ієрогліфів у реченні. Японські автори посібників з написання технічних статей провели дослідження між довжиною речення (довжина оцінювалася як кількість слів, складених з ієрогліфів) і ступенем його читабельності: якщо в реченні менше 30 ієрогліфів, речення легко читається, якщо 40-45 ієрогліфів, читається без особливих ускладнень, а якщо ж у ньому більше 70 ієрогліфів – практично не піддається інтерпретації. Довжина абзаців не повинна перевищувати 200 знаків. Також була простежена залежність між процентним співвідношенням використаних ієрогліфів і ступенем читабельності тексту: якщо текст складається на 20% з ієрогліфів, він читається легко, на 30% – без ускладнень, на 35-40% і більше – сприймається дуже важко [2, с.8]. Це підтверджують і наші спостереження.

Зазначені вище особливості не можна не враховувати при перекладі. І тут, насамперед, слід зауважити, що науково-технічний переклад як окремий жанр у загальній теорії перекладу зазвичай не виділяється, а вважається варіантом інформативного перекладу і у своїй основі має всі його головні принципи. Як відомо, текст друготвору при інформативному перекладі лише повідомляє інформацію і не має жодного художнього ефекту, не призначений для справляння художньо-естетичного впливу на реципієнта.

З одного боку, інформативний переклад видається більш простим у виконанні, ніж художній, при якому окрім власне інформації необхідно передати ще й емоційне забарвлення першотвору. Проте, тут існують свої труднощі, про які необхідно повсякчас пам'ятати. Так, якщо при художньому перекладі є припустимими (а іноді – навіть бажаними) додавання та скорочення, різного роду модифікування тексту оригіналу, покликані служити передачі «не букви, а смислу» першотвору, то по відношенню до інформативного перекладу, а надто до перекладу науково-технічного, такі дії в більшості випадків вважаються неправомірними.

Окрему увагу варто приділити лексичному аспекту, а саме – тому, що пов'язано з науковою термінологією. Ми згодні з В. М. Манакінім у тому, що, відповідно до розмежування стилістичного компонента лексичного значення і функціонально-стильової приналежності слова, розбіжності за стилістичним параметром зручно поділити на два типи: а) слова, що відрізняються за емоційно-експресивними характеристиками, які складають частину їх смислового сприйняття; б) слова, що мають різну функціонально-стильову вживаність залежно від галузей, частотності, обмеженості тощо їх використання у мовах [3, с.199]. У зв'язку зі специфікою матеріалу дослідження, нас цікавить другий тип, оскільки, як уже зазначалося, аналіз емоційно-експресивних властивостей не є релевантним для науково-технічного стилю.

Цікаво, що відсутність необхідної термінології не вважається особливою перешкодою при перекладі науково-технічних текстів, адже терміни виробничого чи

наукового характеру доволі активно народжуються у процесі роботи відповідних кіл та установ і в короткі терміни засвоюються мовою. Науково-технічна термінологія постійно розвивається, і навіть поширені терміни можуть набувати нових значень.

Якщо говорити про особливості науково-технічної термінології сучасної японської мови, то варто одразу ж відзначити розвиненість синонімії. Так, на позначення одного й того самого поняття паралельно можуть використовуватися: а) слова китайського походження (漢語), питома японські слова (和語) чи терміни, утворені комбінуванням перших і других; б) запозичення з європейських (переважно, з англійської) мов (外来語) чи терміни, утворені їх комбінуванням зі словами китайського походження; в) англійські абрєвіатури. Наприклад: 最終過熱器 = スーパーヒーター = SH (Super Heater) конвективний пароперегрівник високого тиску (КППВТ); 一次通風器 = 一次ファン = PAF (Primary Air Fan) вентилятор гарячого дуття (ВГД); 電気式集塵装置 = コットレル = EP, ESP (Electrostatic Precipitator) електрофільтр для уловлювання попелу в димових газах. Також розповсюдженим є паралельне вживання повних та скорочених найменувань: 電熱面 = 伝面 *поверхня нагріву*; 水冷壁 = 水壁 *екран парового котла*.

За наявності синонімічних форм вираження думки в японській мові, запозичення з європейських мов вживаються зазвичай тоді, коли мовець прагне надати своєму висловлюванню певної експресивності, викликати у реципієнта відчуття новизни інформації, її сучасного характеру. У науково-технічному мовленні лексика 外来語 немає жодного стосунку до експресивності й не є засобом передачі емоційності. Передумовою такого паралельного використання є, вірогідно, постійне прагнення японських фахівців активно обмінюватися технічною інформацією зі спеціалістами відповідних галузей виробництва з інших країн, а головну функцію європейських запозичень у науково-технічному стилі ми вбачаємо у забезпеченні стислості та усуненні можливої двозначності, особливо у повсякденному спілкуванні з виробничих питань, а також під час співпраці з іноземними колегами через перекладача.

Попри те, що існують підстави розглядати науково-технічний переклад як дуже мобільний і не пристосований до якоїсь конкретної національної мови, певні стильові та жанрові особливості, що залежать від мови, для науково-технічних текстів виявити таки можна. Для цього необхідно перед здійсненням власне перекладу уважно ознайомитися з текстом оригіналу від початку й до кінця, оскільки інакше може трапитися так, що текст перекладу з якихось причин не буде сприйматися як єдине ціле, що, у свою чергу, призведе до суттєвих викривлень змісту.

У зв'язку з цим варто згадати про такий метод дослідження перекладу, як зіставний аналіз, і зокрема про третю та четверту його процедури [1, с.34-35]. Часто переклади можуть зіставлятися з оригінальними текстами мовою перекладу, і в такий спосіб можна доволі легко встановити, що мова перекладів є особливою підсистемою відповідної національної мови. Тут не йдеться про те, що під впливом іншомовного оригіналу перекладач може інколи порушувати норму та узус мови перекладу. У теоретичному плані великий інтерес становлять численні випадки, коли перекладач, свідомо чи підсвідомо, розширює комунікативні можливості мови перекладу, використовуючи такі стандартні прийоми перекладу, як запозичення, кальки, дослівний переклад, зміна частотності вживання окремих форм тощо.

Цілком зрозуміло, що такі відхилення, зумовлені прагненням якомога повніше відтворити зміст оригіналу, складають своєрідну перекладацьку норму і є цілком виправданими, але не для всіх текстів. Усвідомлювати це дуже важливо для перекладача, адже, з практичної точки зору, навряд чи можна вважати правомірним застосування описаних вище та інших, подібних до них, прийомів до текстів науково-технічного стилю, оскільки в такому випадку реципієнти, вірогідно, не сприймуть текст переклада адекватно і не зможуть ефективно використати його у своїй діяльності.

Проілюструємо сказане прикладом опису галузі техніки, до якої відноситься винахід, з перекладу японського патенту, зіставленого з відповідним фрагментом українського патенту. Можна легко простежити подібність:

本発明は、周方向に分割されるとともに水冷された導電性の銅坩堝（以下、「冷却坩堝」という）を用いた電磁鑄造技術を適用し、シリコン太陽電池基板に使用される多結晶インゴットを製造するシリコン鑄造装置およびそれを用いたシリコン基板の製造方法に関するものである。 [8]

Переклад японського патенту

Даний винахід відноситься до технології електромагнітної виливки з використанням розділеного на сектори охолоджувального мідного плавильного котла (далі – охолоджувальний котел), для виробництва мультикристалічних силіконових злитків, які використовуються в силіконових основах для сонячних батарей.

Український патент

Даний винахід відноситься до силікон-гідрогелевих м'яких контактних лінз, а конкретніше, до силікон-гідрогелевої композиції для м'яких контактних лінз, що включає 2-гідроксиетилметакрилат і N,O-біс(триметилсиліл)акриламід як силіконовий мономер, а також до м'яких контактних лінз, виготовлених із застосуванням цієї композиції [6].

Пропонуємо також звернути увагу на наведений вище японський текст, адже ще один вид зіставлення полягає у порівняльному аналізі паралельних текстів мовою оригіналу та мовою перекладу, тобто текстів, близьких за змістом, які належать до аналогічного функціонального стилю чи жанру (у нашому випадку зіставляються тексти патентних описів). У такий спосіб виявляються відмінності у використанні мовних засобів у відповідних текстах двох мов, що викликає необхідність стилістичної адаптації при перекладі.

Проте, це не означає, що потрібно повсякчас намагатися перефразувати речення, що видалося побудованим не надто вправно. Натомість варто намагатися зрозуміти, який ефект воно створює саме у такому вигляді, і, по можливості, відобразити це у тексті друготвору. Результат такої роботи вважається задовільним, якщо текст перекладу співпадає за стилем з оригіналом.

Зіставний аналіз різномовних текстів, у тому числі науково-технічних, передбачає виявлення подібності, відмінності та співвідношення не лише структури й

змісту текстів як цілісних утворень, а й зіставлення окремих елементів цих текстів. При цьому теорія перекладу широко використовує такі лінгвістичні методи дослідження як компонентний аналіз, методи трансформаційного аналізу і статистичних підрахунків [1, с.34-35].

Якщо ж говорити про теорію науково-технічного перекладу, то, як слушно відзначають Ю. В. Пиввуєва та К. В. Двойніна, вона завжди вважалася найбільш проблемною ділянкою у галузі перекладознавства, і пов'язано це насамперед із кінцевою специфікою такого типу перекладу [5, с.173]. Низка теоретичних питань залишається нерозробленою навіть сьогодні попри те, що рівень підготовки фахівців з перекладу можна вважати достатнім.

З огляду на обмежений обсяг, ми розглянули далеко не всі стильові риси сучасних японських науково-технічних текстів, але результати, представлені тут, дозволяють зробити низку важливих висновків.

Наукова мова характеризується відсутністю емоційності, а якщо певну експресивність і можна виявити, то вона слугує виключно меті переконати читача в об'єктивності повідомленої інформації, і досягається це за рахунок чіткості, аргументованості та логічності її викладу.

Що ж до синтаксичних особливостей, то виявилось, зокрема, що в текстах науково-технічного стилю сучасної японської мови переважну більшість складають складнопідрядні речення. Вони допомагають оформити складні логіко-поняттєві зв'язки, сприяють експлікації причинно-наслідкових відношень та обумовленості різних явищ.

Серед лексикологічних особливостей особливу увагу привертає розвинена синонімія, представлена паралельним використанням одиниць, які належать до різних за походженням прошарків японської лексики.

На окрему увагу заслуговують питання, пов'язані з науково-технічним перекладом, який в основі має головні принципи інформативного перекладу, а отже, не дозволяє перекладачеві вдаватися до різного роду модифікувань вихідного тексту. Для визначення ступеню адекватності тексту перекладу корисно послуговуватися відомими й вельми актуальними для сучасного перекладознавства процедурами зіставного аналізу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Комиссаров В. Н.* Современное переводоведение: Учебное пособие. – М., 2004. – 424 с.
2. *Кутафьева Н. В.* Японский язык. Особенности научно-технического стиля / Н. В. Кутафьева. – М.: Восток-Запад, 2005. – 136 с.;
3. *Манакин В. Н.* Сопоставительная лексикология / В. Н. Манакин. – К.: Знання, 2004. – 326 с.
4. *Медведів А. Р.* Особливості перекладу японських науково-технічних текстів українською мовою : навч. посіб. / А. Р. Медведів. – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2012. – 216 с.
5. *Пиввуєва Ю. В.* Пособие по теории перевода (на английском материале) / Ю. В. Пиввуєва, Е. В. Двойніна. – М.: Филоматис, 2004. – 304 с. – (Серия «Филология»).

6. Силікон-гідрогелева сполука для м'яких контактних лінз і м'які контактні лінзи, що виготовляються із застосуванням даної сполуки [Електронний ресурс] : База патентів України // Режим доступу: <http://uapatents.com/2010/09/27>.
7. 医学一般. 福祉土養成講座編集委員会. – 東京, 1994. – 301頁.
8. シリコン鑄造装置およびシリコン基板の製造方法 [Електронний ресурс] : Patentscope // Режим доступу: <http://patentscope.wipo.int/search/en/detail.jsf?docId=WO2006088037&recNum=1&maxRec=&office=&prevFilter=&sortOption=&queryString=&tab=PCTDescription>.
9. 田中真理. 視点ヴォイスの習得 // 日本語教育. – 6. – 1996. – 104-116頁.
10. 通信用符号化 // International Standards for Multimedia Encoding. – 東京, 1995. – 84-95頁; 11. 南博. 心理学がわかる事典. 日本実業出版社. – 東京, 1985. – 318頁.

Стаття надійшла до редакції 20.10.2014 р.

Комиссаров К. Ю., к. филол. н., доц.,
Институт филологии КНУ имени Тараса Шевченко, г. Киев

ОСНОВНЫЕ СТИЛЕВЫЕ ОСОБЕННОСТИ СОВРЕМЕННЫХ ЯПОНСКИХ НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИХ ТЕКСТОВ

Рассмотрены пути языковой реализации характерных экстралингвистических признаков научной информации: логической связности, обобщенности, краткости, точности, отсутствия эмоциональности. Подробно проанализированы и проиллюстрированы примерами главные особенности употребления сложно-подчиненных предложений в текстах научно-технического стиля современного японского языка. Аргументирована актуальность учета стилиевых особенностей японских научно-технических текстов в процессе перевода.

Ключевые слова: научно-технический текст, стиль языка, экстралингвистический признак, условные конструкции, информативный перевод, сопоставительный анализ.

Komisarov K., Cand.Phil.Sci., Associate Professor,
Taras Shevchenko National University of Kyiv

MAIN STYLISTIC PROPERTIES OF MODERN JAPANESE SCIENTIFIC AND TECHNICAL TEXTS

Such ways of implementing for basic extra-linguistic features of scientific information as logical coherence, generality, brevity, accuracy, lack of emotion are discussed. Main points of the complex sentences usage for the texts of scientific and technical style of modern Japanese are analyzed in detail and illustrated by examples. Importance of consideration for the stylistic peculiarities of Japanese scientific and technical texts in the translation process is proved.

Keywords: scientific and technical texts, language style, extra-linguistic feature, the conditionals, informative translation, comparative analysis